Η αλμύρα είναι για μένα το άλλο πρόσωπο της ευτυχίας» Η Ρένα Ρώσση – Ζαΐρη συνομιλεί με την Βιργινία Αυγερινού

Σύνταξη: Βιργινία Αυγερινού

31 May 2022

Η Ρένα Ρώσση – Ζαΐρη γεννήθηκε στην Αθήνα. Είναι κόρη του Νικόλαου Ρώσση, των φερώνυμων εκδόσεων, ενώ παππούς της ήταν ο φιλόλογος και συγγραφέας Ιωάννης Θ. Ρώσσης. Αποφοίτησε από το Αμερικανικό Κολέγιο Θηλέων, τη Σχολή Νηπιαγωγών Αθηνών και το London Montessori Centre. Εργάστηκε ως νηπιαγωγός, αλλά και ως υπεύθυνη εκδόσεων. Έχει γράψει 15 βιβλία για ενηλίκους και πάνω από 150 παιδικά βιβλία. Το 2015 της απονεμήθηκε το Βραβείο Λογοτεχνίας από τον Όμιλο Γυναικών Πειραιά «Εξάλειπτρον» για το συγγραφικό της έργο, σε συνδυασμό με τη μεγάλη απήχησή του και τη διαδραστική της σχέση με τους αναγνώστες της, καθώς και το βραβείο κοινού των βιβλιοπωλείων PUBLIC, στην κατηγορία «Ο πιο ερωτικός χαρακτήρας», για το μυθιστόρημά της ΔΙΔΥΜΑ ΦΕΓΓΑΡΙΑ, το οποίο μεταφέρθηκε και

στην τηλεόραση. Όλα τα μυθιστορήματά της κυκλοφορούν από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, και στις 2 Ιουνίου, τα 15 από τα 17 βιβλία της, με ολοκαίνουργια εξώφυλλα.

Πρόσφατα, κυκλοφόρησε το νέο της έργο με τίτλο «ΑΛΜΥΡΑ. Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΑΛΛΙΩΣ», το οποίο και ήταν η αφορμή για την συνέντευξη που ακολουθεί και που πρόθυμα μας παραχώρησε.

Βιργινία Αυγερινού, Μάιος 2022

Μας έχετε συνηθίσει κάθε χρόνο να έχουμε κι ένα βιβλίο σας. Πόση αφοσίωση προϋποθέτει η ενασχόληση με τη λογοτεχνία ώστε να καταφέρνετε να είστε «συνεπής» στις απαιτήσεις των αναγνωστών σας τελικά;

Γεννήθηκα μέσα στα βιβλία, ο πατέρας μου είχε εκδοτικό οίκο, γράφω από μικρή, τα πρώτα συγγραφικά μου βήματα τα έκανα γράφοντας παιδικά βιβλία. Κάποια στιγμή στράφηκα και στη λογοτεχνία ενηλίκων. Έχω γράψει ως τώρα 17 βιβλία και συνεχίζω, γιατί η γραφή είναι η ίδια μου η ανάσα. Δεν μπορώ να ζήσω χωρίς να γράφω. Και ναι, η βουτιά στον χώρο της γραφής είναι μαγική, αλλά δεν είναι καθόλου εύκολη. Απαιτεί προσήλωση, συνεχή πάλη με τον ίδιο μου τον εαυτό, απίστευτη αφοσίωση. Οι αναγνώστες μου με αποκαλούν «Ρένα της καρδιάς τους» κι αυτό είναι πολύτιμο, αλλά και βαρύ φορτίο στους ώμους μου. Γράφω καθημερινά, χρειάζομαι έναν χρόνο για να ολοκληρώσω ένα βιβλίο και πριν καλά καλά το τελειώσω με έχουν «προσεγγίσει» καινούργιοι χαρακτήρες. Τα μυθιστορήματά μου αντικατοπτρίζουν την καθημερινότητά μας, οι ήρωές μου παρόλες τις δυσκολίες, δε λυγίζουν, χαμογελούν, αισιοδοξούν και προχωρούν, παλεύοντας να μεταδώσουν μηνύματα ζωής. Πρώτα απ' όλα και πάνω απ' όλα, σέβομαι το κοινό μου κι όταν γράφω καταθέτω την ίδια την ψυχή μου πασχίζοντας να φανώ αντάξια των προσδοκιών του.

Τελικά η γραφή δεν αποτελεί για μένα μια επαγγελματική επιλογή, αλλά μια βαθιά ανάγκη έκφρασης του εσωτερικού μου κόσμου. «Ξεχειλίζουν» τα συναισθήματα από μέσα μου, βρίσκοντας διέξοδο στο χαρτί και τις λέξεις…

Στο νέο σας βιβλίο με τίτλο Αλμύρα που κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ αγγίζετε αυτή τη φορά το θέμα της παρένθετης μητέρας και της υιοθεσίας. Πόσο σας δυσκόλεψε να εμβαθύνετε στην ψυχοσύνθεση των ηρώων που δοκιμάζονται τελικά από τα συναισθήματα που τους προκαλεί αυτό το γεγονός;

Το μυθιστόρημά μου αγγίζει πολλά θέματα, ανάμεσα στα οποία και την παρένθετη μητρότητα. Η ηρωίδα μου δέχεται να γεννήσει το παιδί της φιλενάδας της. Καταπιάστηκα με αυτό το δύσκολο θέμα, παλεύοντας να αποσαφηνίσω τα

συναισθήματα της παρένθετης μητέρας, η οποία «χρησιμοποιεί» τον εαυτό της, χαρίζει ένα κομμάτι του για ιερό σκοπό, δένεται συναισθηματικά, θέλοντας και μη, με το παιδί που κυοφορεί και υποφέρει όταν αναγκάζεται να το παραδώσει στους γενετικούς του γονείς. Ναι, αγχώθηκα, πόνεσα, βούρκωσα παρέα με την ηρωίδα μου και την ένιωσα απίστευτα, γιατί είμαι κι εγώ μητέρα.

Και σε αυτό το σημείο, στο μυθιστόρημα, υπάρχει μια μεγάλη, μια τεράστια ανατροπή, που φέρνει τα πάνω κάτω στη ζωή των ηρώων.

Ο έρωτας είναι πάντα ο καταλύτης των ιστοριών σας. Αυτός που σηματοδοτεί τις πιο μεγάλες αποφάσεις, τα πάθη και τα μεγάλα τραύματα. Πιστεύετε ότι μπορεί να αλλάξει τη ζωή των ανθρώπων ένας μεγάλος έρωτας;

Θα έλεγα πως η αγάπη είναι ο καταλύτης των ιστοριών μου. Το βαθύτερο νόημα της «Αλμύρας» παλεύει να αγγίξει την ευτυχία, προσπαθώντας να τεκμηριώσει πως το πραγματικό νόημα της ζωής μας, ο λόγος για τον οποίο γεννιόμαστε, είναι να αγαπήσουμε και να αγαπηθούμε. Φυσικά λατρεύω να γράφω για τον έρωτα σε κάθε μου βιβλίο, ακολουθώ τα λόγια του Καζαντζάκη που τον χαρακτηρίζει ως την ανάσα του Θεού πάνω στη γη. Ο έρωτας πλημμυρίζει με χρώματα τη ζωή μας, την αναποδογυρίζει, μας χαρίζει την απόλαυση του να υπάρχουμε, σταματάει τον ίδιο τον χρόνο. Χάνουμε τον έλεγχο, βιώνουμε την τελειότητα.

Με δύο λόγια: ζούμε πραγματικά!

Στο βιβλίο σας πρωταγωνιστούν έξι ήρωες που διαμορφώνονται από τη δύναμη του πάθους τους και βαδίζουν στη ζωή με πυξίδα όλα όσα πυροδοτεί αυτό το πάθος. Είναι καμιά φορά δυσδιάκριτα τα όρια μεταξύ πάθους και λάθους;

Οι περισσότεροι ήρωές μου μέσα στην «Αλμύρα» άντρες και γυναίκες είναι άφοβοι, παθιασμένοι και ριψοκίνδυνοι. Υπήρχαν στιγμές που με εξέπλησσαν ακόμα και μένα. Μόλις απέκτησαν «σάρκα και οστά» άρχισαν να αλωνίζουν κάθε σελίδα. Και καθώς όλα όσα ένιωθαν σεργιάνιζαν ακάθεκτα μέσα τους μερικοί κατάφεραν να τα ελέγξουν, να τα κατανοήσουν και να εξελιχθούν και μερικοί όχι, ακυρώνοντας αξίες, πληρώνοντας για τα λάθη στα οποία τους οδήγησε το ίδιο τους το πάθος. Άλλο το πάθος όμως κι άλλο το λάθος. Τα όρια ανάμεσά τους δεν είναι δύσκολο να διακριθούν, εκτός και κολυμπάς σε νερά αχαρτογράφητα, αν πιέζεις τον εαυτό σου να συμπεριφερθεί ως ενήλικας, αλλά κινείσαι κάτω από τον έλεγχο του πληγωμένου παιδιού που κρύβεται ακόμα μέσα σου, αν η εσωτερική σου ικανότητα να λειτουργήσεις σωστά έχει υποστεί ζημιά.

Είναι αλμυρή η ευτυχία;

Η αλμύρα είναι για μένα το άλλο πρόσωπο της ευτυχίας. Η αλμύρα κρύβεται μέσα στα δάκρυα της χαράς, στον ιδρώτα του έρωτα, στη θάλασσα που λατρεύω. Οπότε, ναι, είναι αλμυρή η ευτυχία!

Στην αρχή του βιβλίου σας γράφετε πως ο τόπος που γεννηθήκαμε γίνεται σιγά σιγά κομμάτι του εαυτού μας, πλουτίζει τη ζωή μας και διαμορφώνει τον χαρακτήρα μας. Για εσάς ποιος είναι ο τόπος της καρδιάς σας; Έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη συγγραφική σας πορεία;

Ο τόπος που γεννηθήκαμε, μεγαλώσαμε, ή επιλέγουμε να ζούμε γίνεται κομμάτι του εαυτού μας. Πιστεύω πως είναι συγκλονιστικό για έναν συγγραφέα να προσπαθήσει να αποκρυπτογραφήσει όχι μόνο τον χαρακτήρα του ήρωά του αλλά και τις επιπτώσεις που έχει η καταγωγή στην ιδιοσυγκρασία του. Όπως όλους τους ανθρώπους έτσι και μένα με επηρέασε και με επηρεάζει ο γενέθλιος τόπος μου, που είναι η Αθήνα.Καθοδηγεί τα βήματά μου, τις αποφάσεις μου, τη γραφή μου. Εμφανίζεται σε κάθε μου βιβλίο, τα παιδικά μου βιώματα κι οι αναμνήσεις μου έχουν αφορμή εκείνη, παίζει σπουδαίο ρόλο στα θέματά μου.Οι ρίζες του κάθε ανθρώπου δε λησμονούνται ποτέ. Όσα όμορφα ή στενόχωρα έχεις ζήσει στο μέρος που γεννήθηκες σε ακολουθούν πιστά.

Συνεργάζεστε με τις εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ για τα βιβλία σας και μέσω των εκδόσεων αυτών έχουν κυκλοφορήσει τα περισσότερα έργα σας. Νιώθετε πια πως είστε μέλος μιας μεγάλης οικογένειας;

Στον χώρο του βιβλίου λειτουργώ από πολύ μικρή, ως συγγραφέας, μεταφράστρια, υπεύθυνη έκδοσης.Έχω συνεργαστεί με όλους σχεδόν τους εκδοτικούς οίκους. Από το 2010 και μετά έχω την τιμή να ανήκω στις εκδόσεις Ψυχογιός. Με οδήγησαν τα συγγραφικά μου βήματα εκεί κι από πρώτη στιγμή θεώρησα τον εαυτό μου τυχερό, ένιωσα απίστευτη ασφάλεια. Οι εκδόσεις Ψυχογιός αποτελούν πια τη δεύτερη οικογένειά μου.

Είστε μια συγγραφέας που είναι ενεργό μέλος των social media. Πόσο σας βοηθούν οι σχέσεις που αναπτύσσονται σε αυτά στο συγγραφικό σας έργο;

Γράφω για την καθημερινή ζωή και τα προβλήματά της. Γράφω μέσα από τους αναγνώστες μου για τους αναγνώστες μου. Κι είναι τα social media που με βοηθούν σε αυτό, καθώς εμπνέομαι κι από τους ίδιους τους φίλους μου, που μου ανοίγουν την καρδιά τους, μου μιλούν για τραύματα της παιδικής τους ηλικίας τα οποία έπαιξαν εξέχοντα ρόλο στην προσωπικότητά τους, μου εκμυστηρεύονται τις προσωπικές τους ιστορίες. Ανεξάντλητη πηγή ιδεών για μένα είναι η ίδια η καθημερινότητα τους, όλα όσα ζουν και βιώνουν τα οποία με εμπνέουν ακατάπαυστα. Είναι οι άνθρωποι της διπλανής πόρτας, οι Έλληνες κι οι Ελληνίδες του σήμερα, κομμάτι των οποίων είμαι κι εγώ, με κρατούν συνέχεια σε εγρήγορση, παθιάζομαι να χαρτογραφώ την ψυχή τους, να γίνομαι ένα με τις ανησυχίες τους με τα πάθη, τα λάθη τους, τις αγωνίες, τα άγχη τους.

Χάρη σε εκείνους και μαζί με εκείνους, παλεύω για τη λύση, μέσα από την αδιάκοπη πλοκή, την αγωνία, τις ανατροπές, πασχίζω να ακουμπήσω διαφορετικές αισθήσεις στη σκέψη και την ψυχή τους. Κι αν, λίγο ελάχιστα, ανάμεσα στις συνθήκες και τα γεγονότα των βιβλίων μου βρουν ένα κομμάτι από τον εαυτό τους, να ξέρουν πως είναι το μεγαλύτερο βραβείο ψυχής για μένα.

Νιώθετε καμιά φορά ότι η κοινωνική δικτύωση σας αποσπά από το συγγραφικό σας έργο;

Η κοινωνική μου δικτύωση είναι συνυφασμένη με το συγγραφικό μου έργο, είναι αναπόσπαστο κομμάτι της.

Κάθε φορά που κυκλοφορεί ένα βιβλίο σας κάνετε πολλές παρουσιάσεις σε όλη τη χώρα. Είναι μια διαδικασία ρουτίνας για εσάς ή μια ευχάριστη ευκαιρία να έρθετε σε επαφή με τον κόσμο που τόσα χρόνια σας στηρίζει και σας αγαπάει;

Νιώθω σαν λιοντάρι στο κλουβί όταν γράφω, απομονώνομαι, ζω παρέα με τους ήρωες και τις ηρωίδες μου. Και ξαφνικά όταν ανοίγει η πόρτα αυτού του κλουβιού, καταλαβαίνετε πως αισθάνομαι! Τρελαίνομαι από χαρά να αντικρίζω κατάματα τους αναγνώστες μου, να γίνομαι ένα μαζί τους σε κάθε παρουσίασή μου, να τους ακούω και να με ακούν.

Το πολυτιμότερο κομμάτι της γραφής μου είναι η συνάντηση με τους φίλους μου.